

PODACI I INFORMACIJE BANKE

na dan 31. decembar 2013. godine

Sadržaj

1. POSLOVNO IME I SEDIŠTE BANKE	4
2. STRATEGIJA I POLITIKE ZA UPRAVLJANJE RIZICIMA	5
2.1. Opis strategije i politika za upravljanje rizicima	5
2.2. Način organizovanja procesa upravljanja rizicima	7
2.3. Obuhvatnost i vrste izveštavanja o rizicima	11
2.4. Tehnike ublažavanja rizika, i načini koje Banka koristi za obezbeđivanje i praćenje efikasnosti u ublažavanju rizika	14
3. INFORMACIJE KOJI SE ODNOSE NA KAPITAL	16
3.1. Opis osnovnih karakteristika svih elemenata koji se uključuju u obračun kapitala	16
3.2. Iznos osnovnog kapitala, dopunskog kapitala I i dopunskog kapitala II, s pregledom pojedinačnih elementa kapitala i svih odbitnih stavki	20
3.3. Iznos kapitala Banke	23
4. INFORMACIJE KOJI SE ODNOSE NA ADEKVATNOST KAPITALA I PROCES INTERNE PROCENE ADEKVATNOSTI KAPITALA	24
4.1. Iznos kapitalnog zahteva za kreditni rizik prema klasama izloženosti	24
4.2. Iznos kapitalnog zahteva za tržišne rizike i vrsta primenjenog pristupa za računanje pojedinačnih kapitalnih zahteva za ove rizike, struktura i iznos ovog zahteva	24
4.3. Iznos kapitalnog zahteva za operativni rizik i vrstu primenjenog pristupa za računanje ovog zahteva, s posebnim objavljivanjem strukture i iznosa za svaki od pristupa korišćenih za računanje tog zahteva	25
4.4. Opis procesa interne procene adekvatnosti kapitala	25
5. INFORMACIJE KOJI SE ODNOSE NA IZLOŽENOSTI RIZICIMA I PRISTUPE ZA MERENJE, ODNOSNO PROCENU RIZIKA	29
5.1. Kreditni rizik	29
5.1.1. Opis pristupa i metoda koji Banka koristi za obračun ispravke vrednosti bilansne aktive i rezervisanja za gubitke po vanbilansnim stavkama	29
5.1.2. Ukupan iznos izloženosti banke nakon računovodstvenih otpisa, izuzimajući efekte tehnika ublažavanja kreditnog rizika, kao i prosečne izloženosti tokom perioda, po klasama izloženosti	32
5.1.3. Geografska raspodela svih izloženosti prema materijalno značajnim oblastima, po klasama izloženosti	32
5.1.4. Raspodela svih izloženosti prema vrsti druge ugovorne strane, po klasama izloženosti, s posebnim prikazom dospelih nenaplaćenih potraživanja	33
5.1.5. Raspodela svih izloženosti prema preostalom dospeću, po klasama izloženosti	33

5.1.6. Prikaz promena u ispravkama vrednosti bilansne aktive i rezervisanjima za gubitke po vanbilansnim stavkama.....	34
5.1.7. Raspodela izloženosti prema kategorijama klasifikacije, i podaci o obračunatoj i potrebnoj rezervi	35
5.1.8. Primena eksternih rejtinga u standardizovanom pristupu obračuna kreditnim rizikom ponderisane aktive.....	35
5.2. Vrednovanje instrumenata kreditne zaštite i upravljanje tim instrumentima je regulisano Politikom upravljanja i monitoringa kolaterala, kao i Priručnikom za upravljanje i monitoring kolaterala.Rizik druge ugovorne strane	37
5.3. Tržišni rizici.....	38
5.4. Operativni rizik	38
U cilju smanjenja izloženosti rizicima u okviru svog poslovanja Banka je uspostavila adekvatan sistem upravljanja internim kontrolama i kontinuirano radi na poboljšanju kontrolnih mehanizama.....	39
5.5. Kamatni rizik.....	39
5.6. Rizik likvidnosti	41
5.7. Izloženosti po osnovu vlasničkih ulaganja u Bankarskoj knjizi.....	42
6. PODACI, ODNOSNO INFORMACIJE KOJI SE ODNOSE NA BANKARSKU GRUPU	43

U skladu sa članom 51a „Zakona o bankama“ („Službeni glasnik RS“, br. 107/2005 sa izmenama i dopunama objavljenih u „Službeni glasnik RS“, br. 91/2010) i „Odlukom o objavljivanju podataka i informacija banke“ ("Službeni glasnik RS", br. 45/2011)

HYPO ALPE-ADRIA-BANK A.D. Beograd, objavljuje:

PODATKE I INFORMACIJE BANKE

na dan 31.12.2013. godine

1. POSLOVNO IME I SEDIŠTE BANKE

Na osnovu odluke Skupštine akcionara Depozitno-kreditne banke AD Beograd br. 901/1 – 6 od 08. jula 2002. godine, Hypo Alpe-Adria-Bank AG Klagenfurt je kupovinom akcija od akcionara Depozitno-kreditne banke postala većinski akcionar sa 75% akcija. Odlukom Skupštine akcionara o povećanju akcionarskog kapitala izdavanjem XVII emisije akcija br. 1394/1-5 od 08. oktobra 2002. godine, Hypo-Alpe-Adria-Bank AG Klagenfurt postaje akcionar sa 97% učešća u akcionarskom kapitalu. Rešenjem Trgovinskog suda od 28. oktobra 2002. godine izvršen je upis promene naziva Depozitno-kreditne banke AD Beograd u Hypo Alpe-Adria-Bank a.d. Beograd, Novi Beograd, Goce Delčeva 44 (u daljem tekstu Banka).

Rešenjem br. XVI-FI-10660/04 od 04. novembra 2004. godine izvršena je izmena sedišta Banke na lokaciju Bulevar AVNOJ-a 8a, Novi Beograd. Rešenjem Agencije za privredne registre br. BD. 4608/2005 od 04. aprila 2005. godine izvršeno je prevođenje Banke u Registar privrednih subjekata ove Agencije, u skladu sa propisima. Rešenjem Agencije za privredne registre br. BD 101104/2005 od 20. decembra 2005. godine izvršena je izmena sedišta Banke na novu adresu Bulevar Mihajla Pupina 6, Novi Beograd. Banka je registrovana u Republici Srbiji za obavljanje svih bankarskih poslova u skladu sa Zakonom o bankama.

Banka je članica Hypo Group Alpe Adria, sa Hypo Alpe-Adria Bank International AG iz Klagenfurta kao matičnom bankom. Većinski vlasnik Hypo Alpe-Adria Bank International AG do 30. decembra 2009. godine je bila Bayerische Landesbank (BayernLB) sa 67,08% vlasništva, a time i krajnji vlasnik Banke.

Dana 30. decembra 2009. godine, vlasništvo nad Hypo Group Alpe Adria preuzima Republika Austrija.

Skupština Hypo Alpe-Adria-Bank a.d. Beograd na sednici održanoj dana 24.03.2011. godine donela je Odluku o izmenama i dopunama Ugovora o osnivanju Hypo Alpe-Adria-Bank ad Beograd br. 08461/11 kojom je Banka promenila način organizovanja i postala zatvoreno akcionarsko društvo.

Rešenjem Agencije za privredne registre BD 39396/11 od 05.04.2011. godine usvojen je zahtev Banke pa je Hypo Alpe-Adria-Bank a.d. Beograd promenila pravnu formu i upisana u APR-u kao zatvoreno akcionarsko društvo

Tokom 2013. godine Banka je svoje poslovanje obavljala u centrali Banke i više organizacionih delova:

- 26 filijala Banke
- 24 ekspozitura Banke

Organizacioni delovi Banke nemaju svojstvo pravnog lica, nemaju samostalni račun već posluju preko računa Banke, imaju pravo da zaključuju ugovore u okviru svog predmeta poslovanja i u okviru ovlašćenja koja su im data aktima Banke.

Na dan 31. decembra 2013. godine Banka je imala 831 zaposlenih (31. decembra 2012. godine: 836).

Šifra delatnosti banke je 6419 – banke u zemlji i ostalo monetarno posredovanje.

Matični broj Banke je 07726716. Poreski identifikacioni broj Banke je 100228215.

2. STRATEGIJA I POLITIKE ZA UPRAVLJANJE RIZICIMA

2.1. Opis strategije i politika za upravljanje rizicima

HBSE Strategija za rizike se definiše u skladu sa Strategijom za rizike Grupe, dugoročnom poslovnom strategijom Grupe, HBSE Poslovnom strategijom, kao i Odlukom NBS o upravljanju rizikom u bankama. Poslovni model će voditi osnovnim kategorijama rizika, koje moraju da se ograniče i kontrolišu. Iz vremenske perspektive, ova strategija treba da obezbedi dugoročnu održivost i da bude progresivna tako što će pomoći da se optimizuje odnos rizika i pozicije kapitala, kao i potrebe za likvidnošću i mere likvidnosti u skladu sa petogodišnjim strateškim planom i planom finansiranja koji je usklađen sa glavnim akcionarima.

Izvršni odbor ima sveukupnu nadležnost za poslovanje Banke i sprovođenje strategije i politika za upravljanje rizicima i strategije upravljanja kapitalom.

U okviru Strategije rizika, apetit za rizik i profil rizika se definišu na osnovu procesa procene rizika i modela matrice rizika. U praksi upravljanja rizikom, model kapaciteta za podnošenje rizika se koristi kako bi se validirala i pratila kapitalizacija u okviru ekonomskih aspekata, pored već postojećih kapitalnih zahteva nadzornog organa.

Ukupni profil rizika HBSE u ICAAP okviru se meri kroz raspoloživi interni kapital. Raspoloživi interni kapital je kvantifikacija koja predstavlja iznos interno procenjenog rizičnog kapitala koji je potreban za amortizovanje potencijalnih gubitaka iz ekonomske perspektive.

Kada se svi materijalni rizici procene i saberu, da bi se dobili ukupni interni kapitalni zahtevi, moraju da se uporede sa raspoloživim internim kapitalom. Sastav raspoloživog internog kapitala se zasniva na IFRS ciframa, ekonomskim parametrima i zahtevima Basel II, Pillar II.

Na osnovu svoje poslovne strategije HBSE primenjuje pristup kontinuiteta poslovanja u procesu procene rizika.

Strategija za rizike ima za cilj limitiranje apetita za rizike tako da se obezbedi uspešan kontinuitet poslovanja Hypo Alpe-Adria-Bank a.d. Beograd (u daljem tekstu: Banka). Primarna svrha jeste zaštita rizičnog kapitala i obezbeđenje kapaciteta za podnošenje rizika u Banci. Sekundarni cilj jeste izvođenje adekvatne strukture rizika na osnovu poslovnog modela. Poslovni model ima za rezultat kategorije osnovnih rizika, koji se moraju ograničiti i kontrolisati. Iz tog razloga je definisan profil rizičnosti, ali i pravila za pravilno upravljanje rizicima visokog stepena materijalnosti.

Strategija za rizike Banke je usaglašena sa važećim Zakonom o bankama i drugim propisima u vezi sa bankarskim poslovanjem u svim aspektima, kao i sa standardima Hypo Grupe.

Definicije rizika, organizacione jedinice koje upravljaju pojedinačnim vrstama rizika, metode koje se koriste za identifikaciju, procenu/merenje i praćenje pojedinačnih rizika, kao i sistem unutrašnjih kontrola za upravljanje pojedinačnom vrstom rizika definisane su u odgovarajućim politikama, procedurama i uputstvima, usvojenim od strane Izvršnog odbora i Upravnog odbora Banke.

Politika upravljanja kreditnim rizikom Banke definiše organizaciju, procese, odgovornosti i metodologiju upravljanja kreditnim rizikom, ali i način procene kreditnog rizika u okviru procesa interne procene adekvatnosti kapitala. Ovom Politikom su definisani i principi upravljanja rizikom koncentracije kao i funkcionisanja sistema unutrašnjih kontrola Banke nad procesom upravljanja kreditnim rizikom. Takođe, ovom politikom se pod kreditnim rizikom podrazumeva i rizik izmirenja/ispоруke (*settlement/delivery risk*), kao i rizik druge ugovorne strane (*counterparty risk*).

Politike za upravljanje tržišnim rizicima, kamatnim rizikom (u Bankarskoj knjizi) i rizikom likvidnosti Banke, između ostalog definišu postupke identifikacije, merenja, procene, praćenja, kontrole, ublažavanja i izveštavanja o navedenim rizicima. Ovim politikama definisana je organizacija, procesi, odgovornosti i metodologije koje se koriste u cilju identifikovanja i merenja, odnosno procene tržišnih rizika, kamatnog rizika (u Bankarskoj

knjizi) i rizika likvidnosti, kao i vrste limita koji se koriste za praćenje i ograničavanje izloženosti tim rizicima.

Politika upravljanja operativnim rizikom je definisana uzimajući u obzir politike rizika, definicije, standarde i alate HAAG, kao i politike, definicije, standarde i alate Banke na osnovu domaćeg zakonskog okvira koji je Banka dužna da poštuje. Hypo Alpe-Adria-Bank a.d. Beograd se obavezuje na implementaciju i podršku Sektoru kontrole rizika kao i kod svakog drugog poslovnog procesa. Banka smatra da je razumno i savesno upravljanje operativnim rizikom jedan od elemenata za postizanje poslovnih ciljeva.

2.2. Način organizovanja procesa upravljanja rizicima

Kreditni rizik

Kreditni rizik predstavlja rizik od nastanka negativnih efekata na finansijski rezultat i kapital Banke usled neizvršenja obaveza dužnika prema Banci. Kreditni rizik Banke uslovljen je kreditnom sposobnošću dužnika, njegovom urednošću u izvršavanju obaveza prema Banci, kao i kvalitetom instrumenata obezbeđenja potraživanja Banke.

Odeljenje kontrole kreditnog rizika (engl. Credit Risk Control) koje posluje u okviru Sektora kontrole rizika identifikuje, meri, vrši procenu, prati i izveštava o kreditnom riziku na nivou portfolija, odnosno Banke kao celine. Odeljenje kontrole kreditnog rizika prati, meri i izveštava o kreditnom riziku na lokalnom i Grupnom nivou definišući izveštaje u skladu sa potrebama krajnjih korisnika izveštaja. Izveštaji o kreditnom riziku za potrebe izveštavanja Izvršnog odbora i Odbora za rizik sačinjavaju se mesečno, za Upravni odbor i Odbor za reviziju najmanje kvartalno, dok izveštavanje prema Hypo Grupi ima mesečnu i kvartalnu dinamiku u zavisnosti od predefinisane dinamike i smernica Grupe. U Odeljenju kontrole kreditnog rizika obavlja se obračun rezervacija u skladu sa NBS regulativom i prema metodologiji utvrđenoj od strane Banke, a baziranoj na MSFI.

Sektor upravljanja kreditnim rizikom aktivno učestvuje u pripremi kreditnih aplikacija (provera dostavljene potrebne dokumentacije i obrade iste, izrade finansijske analize, izračunavanja rejtinga klijenata, proceni kreditnog rizika pojedinačnih klijenata koja sadrži stručno mišljenje odnosno „glas“ o konkretnom kreditnom zahtevu (pozitivno, negativno ili pozitivno uz uslov), kontinuirano praćenje i analizu finansijskog položaja i kreditne sposobnosti svakog klijenta u skladu sa zahtevima NBS i Grupe. Služba praćenja kreditnog rizika korporativnih klijenata u sastavu Sektora upravljanja kreditnim rizikom je odgovorna za analizu i praćenje kretanja promena na portfoliju klijenata privrede, javnog sektora, kao i praćenje redovnosti otplate kredita od strane klijenata. U okviru ove službe obavljaju se aktivnosti implementacije i sprovođenje sistema za rano upozorenje na povećanje kreditnog rizika, sprovođenja i unapređenja procesa praćenja kreditnog rizika korporativnih klijenata, kao i izveštavanje.

Sektor upravljanja rizicima u poslovima sa stanovništvom procenjuje, meri i prati kreditni rizik i performanse Retail portfolija (Fizicka lica, MSP, Preduzetnici i Poljoprivrednici). Sektor se sastoji od dva Odeljenja i tri nezavisne funkcije. Odeljenje za procenu kreditnog rizika nestandardnih zahteva i restrukturiranje bavi se procenom kreditnog rizika kako za nove zahteve tako i za restrukturiranja u skladu sa HBSE Retail kreditnom politikom. Odeljenje za upravljanje portfolijom u poslovima sa stanovništvom bavi se analizom i izveštavanjem o retail portfoliju uključujući i razvoj interne regulative za čitav segment, kao i predlaganje potrebnih izmena u skladu sa rezultatima analize portfolia. Tri nezavisne funkcije su Stručni saradnik za Funkciju sprečavanja prevara u poslovima sa stanovništvom koja za osnovni cilj ima sprečavanje prevarnih radnji u procesu odobravanja kredita i identifikovanje prevara u postojećem portfoliu, Viši stručni saradnik za Funkciju upravljanja rizikom naplate potraživanja u poslovima sa stanovništvom koja tesno saraduje sa Sektorom naplate potraživanja poslova sa stanovništvom u cilju strateškog usmeravanja i Stručni Saradnik za Funkciju revizije poslova sa stanovništvom koja za cilj ima verifikaciju da je postojeća interna regulativa ispoštovana.

Sektor kreditne rehabilitacije je organizovan u dve ključne oblasti: restrukturiranje i prinudna naplata. Oblast restrukturiranja kredita obuhvata prikupljanje neophodnih dokumenata i procesiranje istih, davanje ekspertskeg mišljenja kao dodatka svakom procesu restrukturiranja i sanacije, kao i pripremanje novih kreditnih predloga sa odgovarajućim objašnjenjem za sednice Izvršnog odbora i kreditnih komiteta, konstantno praćenje klijenta i novih preduzetih koraka, kako bi se unapredila finansijska situacija klijenta i naplate dospele obaveze, uz sačinjavanje sporazuma, pisma o namerama i drugih dokumenata u cilju bližeg definisanja rokova i radnji koje je potrebno sprovesti. Kod prinudne naplate akcenat je na pripremi koncepta likvidacije i na stvarnom izvršenju svih neophodnih mera sa ciljem da se ostvari odgovarajuća stopa prinosa od sredstava obezbeđenja u datom vremenskom roku. Nesolventnost, kao i dobrovoljna prodaja sredstava obezbeđenja u saradnji sa klijentom su takođe uobičajene strategije za rešavanje slučajeva prinudne naplate.

Sektor kreditnog procesuiranja je odgovoran za aktivnosti izrade modela standardnih ugovora o kreditima, pripremu i kontrolu ugovora i kolateralne dokumentacije za klijente Sektora poslovanja sa privredom, Odeljenja za poslovanje sa javnim sektorom, Službe za poslovanje sa malim i srednjim preduzećima (MSP klijentima) i klijentima Sektora upravljanja prodajom u delu koji se odnosi na zalogu i hipoteku kao sredstva obezbeđenja. Sektor je odgovoran i za uspostavljanje sredstava obezbeđenja i praćenje, odnosno monitoring kolateralala. U nadležnosti Sektora je i operativno izvršavanje ugovora i aneksa ugovora, knjigovodstveno evidentiranje kredita, knjiženje dinarskih i deviznih garancija i akreditiva, evidentiranje kreditnih poslova sa inostranstvom i prinudnu naplatu dospelih, a neizmirenih obaveza klijenata Sektora poslovanja sa privredom, Odeljenja za poslovanje sa javnim sektorom i Službe za poslovanje sa malim i srednjim preduzećima (MSP).

Odbor za rizik prati izloženost Banke kreditnom riziku, operativnom riziku, riziku izloženosti, riziku zemlje porekla dužnika, riziku ulaganja u druga pravna lica i u osnovna sredstva, riziku usklađenosti poslovanja i predlaže Izvršnom odboru mere za upravljanje ovim rizicima. Sednice Odbora za rizik održavaju se najmanje jednom mesečno. Rad Odbora za rizik je regulisan Odlukom o nadležnosti i načinu rada Odbora za rizik – Risk Committee Hypo Alpe-Adria-Bank a.d., Beograd - koju donosi Izvršni odbor Banke.

U radu Odbora za rizik, pored Odeljenja kontrole kreditnog rizika, Sektora upravljanja kreditnim rizikom, Sektora upravljanja rizicima u poslovima sa stanovništvom, Sektora kreditnog procesuiranja, Sektora kreditne rehabilitacije, Službe za restrukturiranje i likvidaciju koncentrisanih rizika i člana Izvršnog odbora koji je odgovoran za rad istih sektora/odeljenja i ujedno je predsednik Odbora, učestvuju i Sektor operativnih poslova, Odeljenje za ekonomske analize i Odeljenje za kontrolu usklađenosti poslovanja.

U skladu sa nadležnostima, Odbor za rizik na svojim sednicama u oblasti kreditnog rizika razmatra, između ostalog, strukturu kreditnog portfolija Banke po određenim indikatorima kreditnog rizika na nivou portfolija Banke (ukupna kreditna izloženost, ukupan nivo ispravki vrednosti bilansne aktive i rezervisanja za gubitke po vanbilansnim stavkama u odnosu na ukupni portfolio, stepen obezbeđenja ukupne izloženosti ukupnim kolateralima i pojedinim vrstama kolaterala, nivo izloženosti Banke riziku zemlje dužnika, struktura ukupnog portfolija hartija od vrednosti) i na nivou pojedinačnih dužnika ili grupe dužnika (promene u dinamici naplate, kvalitetu portfolija i podatke o povezanim licima). Razmatraju se i bitni pokazatelji u delu restrukturiranog portfolija (problemi u naplati potraživanja po vrstama potraživanja, iznos i broj potraživanja koja su u sudskom sporu).

Odbor za praćenje korporativnih klijenata Hypo Alpe-Adria-Bank a.d. Beograd - Watchlist Committee (WLC) i Junior Watchlist Circle (JWLC) nadležani su za praćenje portfolija korporativnih klijenata (Sektora poslovanja sa privredom i Odeljenja za poslovanje sa javnim sektorom). WLC uzima u razmatranje klijente korporativnog kreditnog portfolija (klijente Banke relevantne za rizik i neproblematične klijente kategorije rejtinga 1A-4E), koji pripadaju Grupama povezanih lica o kojima odluke donosi odgovarajući nivo kreditne nadležnosti (ukupna izloženost Grupe povezanih lica do 7,5 miliona EUR). JWLC uzima u razmatranje klijente korporativnog kreditnog portfolija (klijente Banke relevantne za rizik i neproblematične klijente kategorije rejtinga 1A-4E), koji pripadaju Grupama povezanih lica sa ukupnom izloženošću do 10% kreditne nadležnosti Kreditnog odbora Izvršnog odbora HBSE. WLC i JWLC donose odluke o klasifikaciji pojedinačnih neproblematičnih klijenata koji se prezentuju na Sednici u potkategorije STA, WL1, WL2, i REHA i usvajaju definisane ili predlažu dodatne mere za sprečavanje povećanja kreditnog rizika. Odbori nemaju pravo da nadglasaju odluku nadležnog Kreditnog odbora ili Nivoa pojedinačne nadležnosti ukoliko isti ne prihvate zaključak (predložene mere/aktivnosti) Odbora. Rad Odbora za praćenje korporativnih klijenata Hypo Alpe-Adria-Bank a.d. Beograd - Watchlist Committee je

regulisan Odlukom o formiranju, nadležnosti i načinu rada Odbora za praćenje korporativnih klijenata Hypo Alpe-Adria-Bank a.d. Beograd - Watchlist Committee, koju donosi Izvršni odbor Banke. Rad Malog Watchlist odbora Hypo Alpe-Adria-Bank a.d. Beograd - Junior Watchlist Circle je regulisan Odlukom o formiranju, nadležnosti i načinu rada Malog Watchlist odbora Hypo Alpe-Adria-Bank a.d. Beograd - Junior Watchlist Circle, koju donosi Izvršni odbor Banke.

Tržišni rizik i rizik likvidnosti

U procesu merenja i upravljanja tržišnim rizicima (uključujući i kamatni rizik u Bankarskoj knjizi) i rizikom likvidnosti učestvuju:

- organi upravljanja i drugi odbori Banke – Upravni odbor, Izvršni odbor, Odbor za praćenje poslovanja (u daljem tekstu: Odbor za reviziju), Odbor za upravljanje aktivom i pasivom (u daljem tekstu: ALCO);
- organizacioni delovi Banke – Sektor kontrole rizika, Odeljenje sredstava i upravljanja bilansom i po potrebi drugi organizacioni delovi Banke.

Upravni odbor Banke utvrđuje strategiju i politike za upravljanje tržišnim rizicima i rizikom likvidnosti i definiše strateške ciljeve kao njihove polazne osnove.

Izvršni odbor Banke preuzima celokupnu odgovornost za sprovođenje politika i strategija za upravljanje tržišnim rizicima i rizikom likvidnosti i odgovoran je za sprovođenje strateških ciljeva kao njihove polazne osnove.

Odbor za reviziju pomaže Upravnom odboru Banke u nadzoru nad radom Izvršnog odbora i zaposlenih Banke. Odbor za reviziju Banke obavlja poslove i izvršava odgovornosti utvrđene Zakonom o bankama, propisima i aktima Narodne banke Srbije kao i važećim unutrašnjim Poslovníkom o radu Odbora za reviziju (kojim se uređuje nadležnost, sastav, sazivanje i pripremanje sednica kao i druga pitanja u vezi sa radom ovog Odbora).

ALCO odbor prati izloženost Banke rizicima koji proizilaze iz strukture njenih bilansnih obaveza i potraživanja i vanbilansnih stavki, predlaže mere Izvršnom odboru za upravljanje tržišnim rizicima (uključujući i kamatni rizik u Bankarskoj knjizi) i rizikom likvidnosti, a obavlja i druge poslove utvrđene aktima Banke.

Odeljenje sredstava i upravljanja bilansom je nadležno za sprovođenje donetih odluka o načinu smanjenja izloženosti tržišnim rizicima (uključujući i kamatni rizik u Bankarskoj knjizi) i riziku likvidnosti kao i upravljanje aktivom i pasivom Banke.

Odeljenje kontrole tržišnih rizika i rizika likvidnosti koje posluje u sastavu Sektora kontrole rizika, u saradnji i uz podršku Hypo Grupe, razvija i/ili implementira odgovarajuću

metodologiju za identifikovanje, merenje, ublažavanje i praćenje rizika likvidnosti i tržišnih rizika (uključujući i kamatni rizik u Bankarskoj knjizi) kao i za kreiranje i implementaciju adekvatnog sistema limita i sistema i procedura ranog upozorenja pri čemu se uvažavaju odredbe iz relevantnih Odluka Narodne banke Srbije, odnosno odgovarajući zakonski i podzakonski propisi važeće lokalne regulative.

Operativni rizik

Izvršni odbor Banke u potpunosti podržava upravljanje operativnim rizikom i garantuje resurse i ovlašćenja za stručne saradnike za operativni rizik u Banci. Donosioci odluka su konstantno uključeni u osnovne procese operativnog rizika i informisani o trenutnom profilu operativnog rizika. U cilju zaštite klijenata Banke, trećih strana i organizacije od finansijskih gubitaka, kao i od gubitka poverenja ili reputacije obavezno je efikasno upravljanje operativnim rizicima. Svi zaposleni u Banci dužni su da učestvuju u identifikaciji i izveštavanju o gubicima u poslovnim sektorima/oddeljenjima.

Služba upravljanja operativnim rizikom i internim kontrolama posluje u sastavu Sektora kontrole rizika, u saradnji i uz podršku Hypo Grupe, razvija i/ili implementira odgovarajuću metodologiju Hypo Grupe za identifikovanje, merenje, ublažavanje i praćenje operativnog rizika pri čemu se uvažavaju odredbe iz relevantnih Odluka NBS, odnosno odgovarajući zakonski i podzakonski propisi važeće lokalne regulative. U celokupnom i integralnom praćenju izloženosti operativnom riziku učestvuje Odbor za upravljanje operativnim rizikom. Odbor prati događaje operativnog rizika sa naglaskom na analizu uzroka i predlaganje mera za minimizaciju izloženosti operativnom riziku Banke.

2.3. Obuhvatnost i vrste izveštavanja o rizicima

Kreditni rizik

Izveštavanje za lokalne potrebe

Izveštavanje Izvršnog odbora i drugih tela Banke o kreditnom riziku na nivou portfolija Banke obavlja Odeljenje kontrole kreditnog rizika najmanje jednom mesečno dostavljanjem materijala koji se prezentuju na Odboru za rizike, prema Odluci o nadležnosti i načinu rada Odbora za rizik.

Kroz materijale, koji Odeljenje kontrole kreditnog rizika mesečno dostavlja zapisničaru Odbora za rizike daje se analiza postojećeg ukupnog kreditnog portfolija i dinamika njegovog razvoja u prethodnim kvartalima po različitim osnovama (izloženost i rezervisanja po bilansu/vanbilansu, kategorije rizičnosti/klase internog rejtinga, stepen kolateralizacije i koncentracije izloženosti i rezervisanja po sektorima privrede, rasponima

izloženosti i u odnosu na pojedine dužnike i grupe dužnika) kao i osvrt na rizičnost pojedinih oblika izloženosti od značaja za tekuće poslovanje i kontrolu ukupnog kreditnog rizika.

Osnovni smisao analiza koje se prezentuju je prikaz izloženosti Banke po osnovu bilansnih i vanbilansnih stavki na poslednji dan u mesecu za koji se izveštava, pripadajućih relevantnih pozicija i pokazatelja (rezervacije, racio rezervacija u odnosu na izloženost, broj klijenata, itd.), kao i njihova dinamika i razvoj u odnosu na prethodne periode izveštavanja.

Upravnom odboru, na kvartalnom nivou, dostavlja se "Subsidiary Risk Report", čiji format i sadržina su standardizovani od strane Hypo Grupe. Ovaj izveštaj u delu o kreditnom riziku obuhvata različite preglede i aspekte merenja, procene i praćenja kreditnog rizika u kontekstu izloženosti istom, kvalitetu portfolija sa aspekta različitih kriterijuma, kao i uticaju na kapital Banke (imajući u vidu ICAAP metodologiju Grupe).

Izveštavanje prema Grupi

Služba BI i DWH, u okviru Odeljenja razvoja softvera i BI-ja/Sektor organizacije i informacionih tehnologija mesečno dostavlja set fajlova (TBM fajlovi), koji predstavljaju osnovu za formiranje kreditnog portfolija, prema jasnim pravilima definisanim od strane Grupe.

Isti predstavljaju izvor za formiranje „Subsidiary Risk Report“ i materijala koji se prezentuju na Odboru za Rizike, za potrebe praćenja kretanja kreditnog portfolija i izveštavanja Odbora za rizik, Upravnog odbora i Odbora za reviziju Banke.

Sistem rangiranja klijenata

Banka radi procenu kreditnog rizika u skladu sa jedinstvenim standardima Hypo bankarske grupe, i usklađena je kako sa domaćom zakonskom regulativom tako i sa internim politikama i procedurama rejtingovanja klijenata. Kriterijumi za klasifikaciju i rejtingovanje klijenata Banke su u potpunosti usaglašeni sa važećom Odlukom o klasifikaciji.

Procena obuhvata kvalitativnu i kvantitativnu procenu rizika, dakle sveobuhvatnu finansijsku analizu, ocenu boniteta i rejtinga klijenta.

Kvantitativna analiza se zasniva na proceni kreditne sposobnosti klijenta što podrazumeva analizu bilansne strukture, pokazatelje likvidnosti, zaduženosti, efikasnosti, profitabilnosti, novčane tokove, limite zaduživanja, te procenu budućeg poslovanja klijenata u narednom periodu (za vreme trajanja plasmana). Kvalitativni pokazatelji se baziraju na oceni razvoja sektora i grane u kojoj klijent posluje, oceni primenjenih računovodstvenih

politika, proceni strateških i ekonomskih faktora koji odlikuju klijenta u okviru relevantne industrije.

Tržišni rizik i rizik likvidnosti

U oblasti kontrole tržišnih rizika, Odeljenje kontrole tržišnih rizika i rizika likvidnosti sprovodi dnevnu kontrolu interno definisanih limita za tržišne rizike, koji uvažavaju standarde i zahteve Hypo Grupe. O tržišnom riziku se blagovremeno izveštavaju relevantna tela i organi Banke: Upravni odbor, Odbor za reviziju, Izvršni odbor i Odbor za upravljanje aktivom i pasivom (ALCO).

U cilju merenja, praćenja i kontrole deviznog rizika, kao vida tržišnog rizika, Odeljenje kontrole tržišnih rizika i rizika likvidnosti koje posluje u okviru Sektora kontrole rizika koristi podatke o ukupnoj (neto) otvorenoj deviznoj poziciji Banke (koje je utvrdilo Odeljenje računovodstva i izveštavanja) kao osnov za merenje efekata potencijalnih (prognoziranih) promena kurseva valuta u kojima Banka posluje na finansijski rezultat i kapital Banke, najmanje na mesečnom nivou i o tome izveštava Izvršni odbor, Odbor za upravljanje aktivom i pasivom, a na kvartalnom nivou i i Odbor za reviziju i Upravni odbor Banke.

U delu kontrole rizika likvidnosti, Odeljenje kontrole tržišnih rizika i rizika likvidnosti prati pokazatelje likvidnosti definisane Odlukom NBS o upravljanju rizicima banke (LIK, uži LIK, LIKMES). Ove pokazatelje obračunava Služba za izveštavanje u okviru Odeljenja računovodstva i izveštavanja u skladu sa podzakonskim propisima Narodne banke Srbije. U cilju praćenja likvidnosti na dnevnom nivou, Odeljenje kontrole tržišnih rizika i rizika likvidnosti obračunava i prati interno definisana racija likvidnosti.

Za potrebe sagledavanja efekata potencijalno mogućih (negativnih) pomeranja u poziciji likvidnosti, Odeljenje kontrole tržišnih rizika i rizika likvidnosti samostalno ili u saradnji sa Odeljenjem sredstava i upravljanja bilansom sačinjava nekoliko stres scenarija likvidnosti, kako bi se utvrdio stepen osetljivosti tokova likvidnosti na poremećaje predviđene odgovarajućim scenarijima. Metodologija stres scenarija se razvija u saradnji sa Hypo Grupom. Odeljenje kontrole tržišnih rizika i rizika likvidnosti za kvantitativno i kvalitativno merenje, praćenje, kontrolu i izveštavanje o dugoročnoj likvidnosti, ukupno i po značajnim valutama pojedinačno, primenjuje metodologije definisane interno i/ili u saradnji sa Hypo grupom i njenim standardima.

Odeljenje kontrole tržišnih rizika i rizika likvidnosti u saradnji sa Odeljenjem sredstava i upravljanja bilansom sačinjava mesečni izveštaj o likvidnosti i dostavlja ga Izvršnom odboru i ALCO odboru Banke.

O izloženosti riziku likvidnosti i tržišnim rizicima (uključujući i kamatni rizik u Bankarskoj knjizi) na kvartalnoj osnovi se izveštavaju Upravni odbor i Odbor za reviziju putem kvartalnog izveštaja o tržišnim rizicima i riziku likvidnosti (engl. „Subsidiary Risk Report – Market and Liquidity Risk Report“). Izveštaj se dostavlja kvartalno u skladu sa dinamikom održavanja sednica oba odbora.

Operativni rizik

Organi upravljanja i drugi odbori Banke (Upravni odbor, Izvršni odbor, Odbor za reviziju, Odbor za rizike i Odbor za upravljanje operativnim rizikom) i sve organizacione jedinice Banke učestvuju u procesu upravljanja operativnim rizikom. Operativni rizik u Banci je pozicioniran u okviru Sektora kontrole rizika/Služba upravljanja operativnim rizikom i internim kontrolama.

Banka prati izloženost operativnom riziku putem redovnih izveštaja koje priprema Služba upravljanja operativnim rizikom i internim kontrolama i dostavlja ih mesečno Odboru za rizik i kvartalno Odboru za upravljanje operativnim rizikom. Upravni odbor i Odbor za reviziju se izveštavaju kvartalno putem zajedničkog kvartalnog izveštaja o riziku „Subsidiary Risk Report“.

Takođe, Služba upravljanja operativnim rizikom i internim kontrolama priprema i šalje izveštaje Grupi o gubicima nastalim kao posledica operativnog rizika, kao i onima koji su mogli nastati (a nisu) a koji prelaze propisan (od strane Grupe) minimalan iznos.

2.4. Tehnike ublažavanja rizika, i načini koje Banka koristi za obezbeđivanje i praćenje efikasnosti u ublažavanju rizika

Kreditni rizik

Banka preduzima mere za ublažavanje kreditnog rizika u skladu sa delom Odluke Narodne Banke Srbije o adekvatnosti kapitala koji se odnosi na tehnike ublažavanja kreditnog rizika.

Proces ublažavanja kreditnog rizika, primenom tehnika ublažavanja kreditnog rizika, metodom zamene pondera se primenjuje kod:

- sredstava obezbeđenja u obliku nematerijalne kreditne zaštite,
- materijalnih sredstava obezbeđenja u obliku finansijske imovine
- ostalih instrumenata materijalne kreditne zaštite,
- bilansnog netiranja kada nema ročne neusklađenosti između izloženosti i sredstva obezbeđenja,

Kod metoda zamene pondera, obezbeđenim delovima izloženosti dodeljuju se ponderi kreditnog rizika sredstava obezbeđenja, dok se preostalom delu izloženosti dodeljuje ponder kreditnog rizika osnovne izloženosti.

Tržišni rizici

Ako je iznos izloženosti tržišnim rizicima identifikovan na nivou iznad ili ispod definisanih internih limita, ili drugih regulatornih ili internih kriterijuma, relevantne organizacione jedinice i tela Banke (Sektor kontrole rizika, Odeljenje sredstava i upravljanja bilansom, Izvršni odbor, ALCO, itd) preduzimaju mere za ublažavanje odgovarajućeg rizika, tj. njegovo vraćanje u dozvoljene okvire. Instrumenti koji se koriste za tu svrhu mogu biti redukovanje pozicije Banke koja generiše tržišne rizike, promena valutne (i / ili druge) strukture aktive/pasive, ukidanje/uvođenje proizvoda koji generišu povećani rizik i sl.

Kamatni rizik

U zavisnosti od pozicije Banke i tržišne situacije, mere za ublažavanje kamatnog rizika koje Banka može preduzeti su sledeće:

- Promena kamatne strukture linija za refinansiranje (fiksna/varijabilna kamatna stopa);
- Promena valutne strukture refinansiranja;
- Promena ročne strukture linija za refinansiranje;
- Upotreba dugoročnih finansijskih derivata (IRS, CCS);
- Promena cena pasive i aktive;
- Upotreba kratkoročnih finansijskih derivata (FX swap);
- Menjanje valutne strukture proizvoda u aktivi i pasivi Banke.

U skladu sa svojim nadležnostima, ALCO predlaže Izvršnom odboru odgovarajuće mere za ublažavanje i zaštitu od rizika promene kamatnih stopa.

Rizik likvidnosti

Ako je izloženost riziku likvidnosti, na osnovu definisanih internih limita, ili na osnovu drugih regulatornih ili internih kriterijuma, izvan definisanih limita, tj. predviđenih vrednosti, relevantne organizacione jedinice i tela Banke (Sektor kontrole rizika, Odeljenje sredstava i upravljanja bilansom, Izvršni odbor, ALCO, itd) definišu mere za ublažavanje rizika, tj. njegovo vraćanje u dozvoljene granice. Efekti primenjenih mera bliže se prate na posebno organizovanim sedmičnim sastancima za praćenje likvidnosti usmerenim ka olakšavanju razmene informacija između svih važnih operativnih činilaca u procesu upravljanja likvidnošću.

Operativni rizik

Praćenje operativnog rizika uključuje praćenje izloženosti Banke događajima koji predstavljaju izvor operativnog rizika, kao i praćenje uticaja/uspešnosti preuzetih mera za sprečavanje pojave takvih događaja i ublažavanje negativnih posledica, odnosno operativnog rizika.

Potreba za preduzimanjem mera za ublažavanje operativnog rizika utvrđuje se na osnovu rezultata aktivnosti identifikacije i procene operativnog rizika koje sprovodi Služba upravljanja operativnim rizikom i internim kontrolama u saradnji sa direktorima/rukovodiocima odeljenja i nominovanim osobama. Direktori/Rukovodioci odeljenja kod kojih je identifikovan i procenjen operativni rizik predlažu mere za ublažavanje operativnog rizika na osnovu analize nastalog događaja. Cilj ublažavanja rizika je smanjenje verovatnoće nastanka rizika ili iznosa mogućeg gubitka po Banku.

Banka prati izloženost operativnom riziku putem redovnih izveštaja priprema Služba upravljanja operativnim rizikom i internim kontrolama i dostavlja ih mesečno Odboru za rizik i kvartalno Odboru za upravljanje operativnim rizikom.

Upravni odbor i Odbor za reviziju se izveštavaju kvartalno putem zajedničkog kvartalnog izveštaja o riziku „Subsidiary Risk Report“.

3. INFORMACIJE KOJI SE ODOSE NA KAPITAL

3.1. Opis osnovnih karakteristika svih elemenata koji se uključuju u obračun kapitala

Odlukom o adekvatnosti kapitala banke („Službeni glasnik RS“ br.46/2011 i 6/2013) je propisano da kapital čini zbir osnovnog i dopunskog kapitala, umanjen za odbitne stavke od kapitala.

Da bi se uključili u osnovni ili dopunski kapital, elementi kapitala moraju da ispunjavaju sledeće uslove:

- da nemaju određeni rok dospeća i da se ne mogu povući;
- da se bezuslovno, u celosti i bez odlaganja mogu koristiti za pokriće gubitaka u toku redovnog poslovanja banke;
- da banka ima pravo da ne isplati dividende, da ograniči ili odloži njihovu isplatu;

- da je u slučaju stečaja ili likvidacije pravo vlasnika instrumenata koji se uključuju u kapital na učešće u raspodeli stečajne, odnosno likvidacione mase podređeno pravu ostalih poverilaca banke ;

- da su umanjeni za sve potencijalne poreske obaveze,

Osnovni kapital čini zbir sledećih elemenata, umanjen za odbačne stavke :

- akcionarskog kapitala banke upisanog i uplaćenog po osnovu običnih i preferencijalnih akcija banke, osim preferencijalnih kumulativnih akcija, u iznosu nominalne vrednosti uplaćenih običnih i preferencijalnih akcija i pripadajuće emisione premije –iznosa uplaćenog iznad nominalne vrednosti upisanih običnih i preferencijalnih akcija;

- rezervi iz dobiti banke koje su formirane na osnovu skupštine banke na teret dobiti nakon njenog oporezivanja;

- dobiti iz ranijih godina koja nije opterećena nikakvim budućim obavezama, a za koju je skupština banke donela odluku da će biti raspoređena u osnovni kapital

- dobiti iz tekuće godine ako je Narodna banka Srbije, na osnovu dostavljene dokumentacije, utvrdila da su ispunjeni uslovi:

-da je iznos dobiti potvrdio spoljni revizor ovlašćen za reviziju finansijskih izveštaja banke ;

-da je iznos dobiti umanjen za obračunati porez na dobit i obaveze za dividende, druga učešća u raspodeli dobiti ;

-da je skupština donela odluku o raspoređivanju dobiti u osnovni kapital i da iznos dobiti banke iz tekuće godine koji se uključuje u osnovni kapital nije veći od iznosa utvrđenog na osnovu te odluke .

Odbačne stavke od osnovnog kapitala su:

- gubici iz prethodnih godina;
- gubitak tekuće godine;
- nematerijalna ulaganja;
- stečene sopstvene obične i preferencijalne akcije, osim preferencijalnih kumulativnih akcija, u iznosu njihove knjigovodstvene vrednosti (nominalne vrednosti uvećane za emisiju premiju);

- obične i preferencijalne akcije banke, osim preferencijalnih kumulativnih akcija, koje je ta banka uzela u zalogu u iznosu vrednosti potraživanja obezbeđenih zalogom akcija, odnosno nominalne vrednosti akcija uzetih u zalogu uvećane za pripadajuću emisionu premiju, zavisno od toga koja je od ovih vrednosti niža;

- regulatorna usklađivanja vrednosti u odnosu na MSFI, odnosno MRS, koja čine:

- nerealizovani gubici po osnovu hartija od vrednosti raspoloživih za prodaju;

- ostale neto negativne revalorizacione rezerve koje se ne odnose na odbitne stavke od osnovnog kapitala ili elemente koji se uključuju u dopunski kapital;

- dobit po osnovu obaveza banke vrednovanih prema fer vrednosti koje su umanjene zbog promene kreditnog rejtinga banke ;

- iznos potrebne rezerve za procenjene gubitke po bilansnoj aktivi i vanbilansnim stavkama banke.

Izuzetno, u skladu sa prelaznim periodom definisanim u Odluci o adekvatnosti kapitala banke ,na kraju 2013.godine 50% potrebne rezerve za procenjene gubitke predstavlja odbitnu stavka od kapitala, a preostalih 50% od osnovnog kapitala.

Dopunski kapital banke čine sledeći elementi, umanjeni za odbitne stavke:

- uplaćen akcijski kapital po osnovu preferencijalnih kumulativnih akcija banke;

- deo pozitivnih revalorizacionih rezervi banke ;

- hibridni instrumenti kapitala;

- subordinirane obaveze;

- višak izdvojenih ispravki vrednosti ,rezervisanja i potrebnih rezervi u odnosu na očekivane gubitke-za banke koje su dobile saglasnost Narodne banke Srbije za primenu IRB pristupa.

Odbitne stavke od dopunskog kapitala su :

- stečene sopstvene preferencijalne kumulativne akcije u iznosu njihove knjigovodstvene vrednosti

- preferencijalne kumulativne akcije banke koje je ta banka uzela u zalogu u iznosu vrednosti potraživanja obezbeđenih zalogom ovih akcija, odnosno nominalne vrednosti akcija uzetih u zalogu uvećane za pripadajuću emisiju premiju, zavisno od toga koja je od ove dve vrednosti niža:

- potraživanja po osnovu bilansne aktive i vanbilansnih stavki banke koja su obezbeđena hibridnim instrumentom ili subordiniranom obavezom banke do iznosa u kome su ti instrumenti/obaveze uključeni u dopunski kapital.

Odbitne stavke od kapitala su:

- direktna ili indirektna ulaganja u banke i druga lica u finansijskom sektoru u iznosu većem od 10% kapitala tih banaka, odnosno drugih lica;

- ulaganja u hibridne instrumente i subordinirane obaveze drugih banaka i lica u finansijskom sektoru u kojima banka ima direktna ili indirektna ulaganja u iznosu većem od 10% kapitala tih lica

- ukupan iznos direktnih ili indirektnih ulaganja u banke i druga lica u finansijskom sektoru u iznosu do 10% njihovog kapitala, kao i ulaganja u njihove hibridne i subordinirane obaveze, koji prelaze 10% zbira osnovnog i dopunskog kapitala banke za koju se obračunava kapital;

- iznos za koji su prekoračena kvalifikovana učešća u licima koja nisu lica u finansijskom sektoru

- manjak izdvojenih ispravki vrednosti, rezervisanja i potrebne rezerve u odnosu na očekivane gubitke za banke koje su dobile saglasnost Narodne banke Srbije za primenu IRB pristupa;

- iznos izloženosti po osnovu slobodnih isporuka ako druga ugovorna strana nije izmirila svoju obavezu u roku od četiri radna dana;

- potraživanja i potencijalne obaveze prema licima povezanim sa bankom ili prema zaposlenima u banci, koje je banka ugovorila pod uslovima koji su povoljniji od uslova ugovorenih s drugim licima koja nisu povezana s bankom, odnosno nisu zaposlena u banci.

U skladu sa prelaznim odredbama Odluke, u 2013. godini 50% iznosa obračunate potrebne rezerve je odbitna stavka od kapitala, a 50% obračunate potrebne rezerve je odbitna stavka od osnovnog kapitala.

Odbitne stavke oduzimaju se od osnovnog i dopunskog kapitala na sledeći način:

- 50% njihovog ukupnog iznosa oduzima se od osnovnog kapitala;
- 50% njihovog ukupnog iznosa oduzima se od dopunskog kapitala.

Izuzetno, ako je 50% ukupnog iznosa odbitnih stavki veće od dopunskog kapitala, razlika iznad iznosa dopunskog kapitala oduzima se od osnovnog kapitala.

Banka je dužna da se pridržava sledećih ograničenja:

- Osnovni kapital čini najmanje 50% kapitala
- Subordinirane obaveze uključene u dopunski kapital ne mogu biti veće od 50% iznosa osnovnog kapitala;
- Ukupan iznos hibridnih instrumenata, isključujući hibridne instrumente koji se usled pogoršanja finansijskog stanja banke mogu pretvoriti u njene akcije (osim preferencijalnih kumulativnih akcija), ne može biti veći od 35% osnovnog kapitala banke;
- Ukupan iznos svih hibridnih instrumenata ne može biti veći od 50% osnovnog kapitala banke.

3.2. Iznos osnovnog kapitala, dopunskog kapitala I i dopunskog kapitala II, s pregledom pojedinačnih elementa kapitala i svih odbitnih stavki

	<i>U 000 RSD</i>
	<u>18.028.694</u>
1. Osnovni kapital	
	14.319.484
Nominalna vrednost uplaćenih akcija, osim preferencijalnih	
Emisiona premija	9.758.438
Rezerve iz dobiti	7.612.920
Neraspoređena dobit iz ranijih godina	1.586.977
Gubitak tekuće godine	(4.919.989)
Nematerijalna ulaganja	(1.084.074)
Nerealizovani gubici po osnovu HOV raspoloživih za prodaju	(40.080)
Potrebna rezerva za procenjene gubitke po bilansnoj aktivni i vanbilansnim stavkama	(9.204.982)
	<u>7.135.161</u>

2. Dopunski kapital I

Subordinirane obaveze	7.030.765
Deo revalorizacionih rezervi	104.396
	<u>9.204.982</u>

3. Odbitne stavke od kapitala

Potrebna rezerva za procenjene gubitke	9.204.982
Iznos za koji su prekoračena kvalifikovana učešća u licima koja nisu lica u finansijskom sektoru	-

Od čega: umanjenje osnovnog kapitala 4.602.491

Od čega: umanjenje dopunskog kapitala 4.602.491

13.426.203

Ukupan osnovni kapital

Ukupan dopunski kapital 2.532.670

KAPITAL 15.958.873

U tabeli je prikazana visina obračunatog kapitala Banke na kraju 2013. godine iz Obrasca KAP.

1. Osnovni kapital Banke

Osnovni kapital Banke na dan 31.12.2013. godine iznosi **RSD 18.028.694 hiljada**.

U okviru osnovnog kapitala uključeni su sledeći elementi kapitala:

Nominalna vrednost uplaćenih akcija, osim preferencijalnih, u iznosu od RSD 14.319.484 hiljada. Akcionari su Hypo International AG Klagenfurt sa iznosom od RSD 14.319.338 (učešće 99,999%) i Industrija kotrljajućih ležaja ad Beograd, sa iznosom od RSD 146 hiljada (učešće 0,001%).

Emisiona premija u iznosu od RSD 9.758.438 hiljada,

Rezerve iz dobiti u iznosu od RSD 7.612.920 hiljada odnose se na rezerve formirane iz dobiti ranijih godina.

Neraspoređena dobit iz ranijih godina u iznosu od RSD 1.586.977 hiljada odnosi se na dobit iz 2012.godine.

Gubitak tekuće godine u iznosu od RSD 4.919.989 hiljada ostvaren je u 2013. godini.

Nerealizovani gubici po osnovu HOV raspoloživih za prodaju u iznosu od RSD 40.080 hiljada obračunati su po osnovu hartija od vrednosti raspoloživih za prodaju , a odnose se na državne zapise Republike Srbije .

Nematerijalna ulaganja su odbitna stavka od osnovnog kapitala i iznose RSD 1.084.074 hiljada.Odnose na ulaganja u licence i software,kao i u nematerijalna ulaganja u pripremi.

Potrebna rezerva za procenjene gubitke, je odbitna stavka od osnovnog kapitala u iznosu od RSD 9.204.982 hiljada, što čini 50% ukupno obračunatog iznosa u iznosu od RSD 18.409.964 hiljada .

2. Dopunski kapital Banke

Dopunski kapital Banke na dan 31.12.2013. godine iznosi RSD 7.135.161 hiljada.

U okviru dopunskog kapitala su uključeni sledeći elementi:

Subordinirane obaveze sa iznosom od RSD 7.030.765 hiljada. Ovaj iznos predstavlja 40% od ukupnih subordiniranih obaveza , koje na dan 31.12.2013. godine iznose 17.576.912 hiljada.

Subordinirane obaveze se uključuju u dopunski kapital do iznosa od 50% osnovnog kapitala, a subordinirane obaveze koje se uključuju u dopunski kapital se u poslednjih pet godina pre roka dospeća obaveze umanjuju za 20% godišnje.

Deo revalorizacionih rezervi u iznosu od RSD 104.396 hiljada obračunat je po osnovu hartija od vrednosti raspoloživih za prodaju , odnosno u konkretnom slučaju državnih zapisa Republike Srbije.

3. Odbitne stavke od kapitala

Odbitne stavke od kapitala na dan 31.12.2013.godine iznose RSD 9.204.982 hiljada

Odbitne stavke od kapitala čini:

Potrebna rezerva za procenjene gubitke, koja je u 2013.godini odbitna stavka od kapitala u iznosu od RSD 9.204.982 hiljada.Potrebna rezerva se obračunava po metodologiji koju je Narodna banka Srbije propisala u Odluci o klasifikaciji bilansne aktive i vanbilansnih stavki banke (“Službeni glasnik Republike Srbije“, br. 94/2011, 57/2012,123/2012, 43/2013 i 113/2013).

Prema navedenoj Odluci, banka je dužna da kvartalno obračunava rezervu za procenjene gubitke koji mogu nastati po osnovu bilansne aktive i vanbilansnih stavki po metodologiji Narodne banke. Ukoliko je ovaj iznos veći od iznosa ispravki vrednosti proknjiženih na teret bilansa uspeha, banka je obavezna da utvrdi potrebnu rezervu za procenjene gubitke po bilansnoj aktivni i vanbilansnim stavkama.

Ukupno obračunata potrebna rezerva na dan 31.12.2013.godine iznosi RSD 18.409.964 hiljada.

Potrebna rezerva je na dan 31.12.2013.godine u visini 50% od ukupno obračunate potrebne rezerve odbitna stavka od ukupnog kapitala, saglasno članu 427.Odluke o adekvatnosti kapitala banke („Službeni glasnik RS“ br.46/2011 i 6/2013).

Od ukupnog iznosa od RSD 9.204.982 hiljada, osnovni i dopunski kapital su umanjeni za po 50% u iznosu od po RSD 4.602.491 hiljada.

3.3. Iznos kapitala Banke

Ukupan osnovni kapital Banke na dan 31.12.2013. godine iznosio je RSD 13.426.203 hiljada

Ukupan dopunski kapital Banke na dan 31.12.2013. godine iznosio je RSD 2.532.670 hiljada.

Ukupan kapital Banke na dan 31.12.2013. godine utvrđen je u iznosu od RSD 15.958.873 hiljada.

4. INFORMACIJE KOJI SE ODNOSE NA ADEKVATNOST KAPITALA I PROCES INTERNE PROCENE ADEKVATNOSTI KAPITALA

4.1. Iznos kapitalnog zahteva za kreditni rizik prema klasama izloženosti

Banka za obračun kapitalnog zahteva za kreditni rizik primenjuje standardizovani pristup. Iznos kapitalnog zahteva za kreditni rizik prema klasama izloženosti dat je u sledećoj tabeli:

Klasa izloženosti	Iznos kreditnim	Kapitalni zahtev
	rizikom ponderisane aktive	
Države i centralne banke	0	0
Banke	504.265	60.512
Teritorijalne autonomije i lokalne samouprave	686.016	82.322
Privredna društva	22.904.744	2.748.569
Fizička lica	23.269.610	2.792.353
Ostale izloženosti	3.500.700	420.084
Ukupno	50.865.335	6.103.840

(000 RSD)

4.2. Iznos kapitalnog zahteva za tržišne rizike i vrsta primenjenog pristupa za računanje pojedinačnih kapitalnih zahteva za ove rizike, struktura i iznos ovog zahteva

Ukupan kapitalni zahtev za tržišne rizike na dan 31.12.2013. godine, iznosi 234.194 hiljade dinara. Banka je kapitalne zahteve za tržišne rizike izračunala primenom standardizovanih metoda.

Ukupan kapitalni zahtev za tržišne rizike se na dan 31.12.2013. godine čine dve komponente, i to: kapitalni zahtev za cenovni rizik po osnovu dužničkih hartija od vrednosti i kapitalni zahtev za devizni rizik. Za izračunavanje kapitalnog zahteva za cenovni rizik po osnovu dužničkih hartija od vrednosti Banka koristi metod dospeća.

Utvrđeni iznosi kapitalnih zahteva za cenovni rizik po osnovu dužničkih hartija od vrednosti i devizni rizik na dan 31.12.2013. godine, daju se u donjem pregledu.

u 000 rsd

KAPITALNI ZAHTEV ZA TRŽIŠNE RIZIKE	234.194
<i>Kapitalni zahtev za cenovni rizik po osnovu dužničkih hartija od vrednosti</i>	58.652
<i>Kapitalni zahtev za devizni rizik</i>	175.542

Pregled kapitalnog zahteva za tržišne rizike na dan 31.12.2013. godine

4.3. Iznos kapitalnog zahteva za operativni rizik i vrstu primenjenog pristupa za računanje ovog zahteva, s posebnim objavljivanjem strukture i iznosa za svaki od pristupa korišćenih za računanje tog zahteva

Služba upravljanja operativnim rizikom i internim kontrolama vrši obračun i utvrđuje iznos kapitalnog zahteva za operativni rizik neophodan za konačno utvrđivanje pokazatelja adekvatnosti kapitala Banke u celini i to saglasno uspostavljenim sistemom upravljanju rizicima i važećim politikama i procedurama i standardima Hypo Grupe. Procedurom za obračun adekvatnosti kapitala i izloženosti banke, dokumentima Grupe i internim procedurama.

Banka kapitalni zahtev za operativni rizik izračunava primenom Pristupa osnovnog indikatora (BIA - Basic Indicator Approach), što je dokumentovano „Politikom upravljanja operativnim rizikom“. Ukupan kapitalni zahtev za operativni rizik na dan 31.12.2013. godine, iznosi 1.174.940 hiljada dinara.

4.4. Opis procesa interne procene adekvatnosti kapitala

U skladu sa Odlukom o upravljanju rizicima banke Narodne Banke Srbije, Banka je uspostavila proces interne procene adekvatnosti kapitala (ICAAP). Banka sprovodi proces interne procene adekvatnosti kapitala, odnosno utvrđuje iznos internog kapitala u skladu sa svojim rizičnim profilom i vrši njegovu raspodelu.

Proces interne procene adekvatnosti kapitala predstavlja dodatnu vrednost ukupnom procesu upravljanja bankom, potrebno je uklopiti ga u postojeće procese upravljanja i kontrole. Potrebno je razmotriti sledeće veze:

- HBSE Poslovna strategija: poslovna strategija mora da bude usklađena sa Strategijom za rizike. Ova veza je dvosmerna. S jedne strane, apetit za rizike određuje poslovnu strategiju; s druge strane, poslovna strategija određuje rizika koje banka preuzima.

- HBSE Strategija za rizike: određuje smernice za tretman rizika u banci, definiše obim do kog banka želi da se izlaže određenoj vrsti rizika, kao i limite izloženosti riziku

- HBSE Strategija upravljanja kapitalom: obezbeđuje da banka održava nivo i strukturu nivoa internog kapitala, tako da podrži očekivani rast aktive, definiše buduće izvore finansiranja i njihovo korišćenje, definiše politiku dividendi, kao i sve promene iznosa minimalnog kapitala propisanih Odlukom o Adekvatnosti kapitala.

- Politike, procedure i priručnici za rizike: opisuju operativnu implementaciju rizika, upravljanja, kontrole, identifikovanje, merenje/procenu, ublažavanje, praćenje i izveštavanje u banci.

- Dokumentacija vezana za stres testiranje: opisuju operativnu implementaciju stres testiranja u zavisnosti od tipa rizika, definiše stres scenarije i parametrizaciju istih.

Upravni odbor HBSE odgovoran je za uspostavljanje jedinstvenog sistema upravljanja rizicima u banci i za nadzor nad tim sistemom, a dužan je i da obezbedi da Izvršni odbor HBSE identifikuje rizike kojima je banka izložena, kao i da kontrolu tih rizika vrši u skladu sa odobrenim politikama i procedurama. Upravni odbor HBSE utvrđuje strategiju i politike za upravljanje rizicima, kao i strategiju upravljanja kapitalom banke. Na osnovu prethodnog Upravni odbor HBSE usvaja i politiku za proces interne procene adekvatnosti kapitala.

Glavni koraci ICAAP-a Banke su sledeći:

- Identifikacija i procena materijalnosti rizika,
- Kvantifikacija svih rizika, prema materijalnosti rizika i principu proporcionalnosti
- Agregacija svih rizika i izračunavanja ukupnog internog kapitala
- Određivanje nivoa internog kapitala
- Izračunavanje odnosa internog kapitala i nivoa internog kapitala – Sposobnost / kapacitet podnošenja rizika
- Limitiranje
- Testiranje otpornosti na stres
- Proces eskalacije u slučaju prekoračenja limita
- Praćenje i kontrola

Cilj procesa interne procene adekvatnosti kapitala Banke je pravilna identifikacija i merenje rizika, odgovarajući nivo internog kapitala u skladu sa rizičnim profilom Banke, kao i aplikacija i dalji razvoj sistema za upravljanje rizicima.

Banka je uspostavila Strategiju upravljanja kapitalom koja obezbeđuje održavanje nivoa i strukture raspoloživog internog kapitala koji može da podrži očekivani rast plasmana, budućih izvora sredstava i njihovog korišćenja, politiku dividendi, kao i sve promene minimalnog iznosa kapitala propisanog Odlukom o adekvatnosti kapitala banke.

Banka je uspostavila i Plan upravljanja kapitalom koji sadrži:

- strateške ciljeve i vremenski period za njihovo ostvarenje, uzimajući u obzir uticaj makroekonomskog okruženja i faze privrednog ciklusa;
 - način organizacije procesa upravljanja raspoloživim internim kapitalom;
 - postupak planiranja adekvatnog nivoa raspoloživog internog kapitala;
 - način dostizanja i održavanja adekvatnog nivoa raspoloživog internog kapitala
- i
- plan poslovanja u slučaju nastanka nepredviđenih događaja koji mogu da utiču na iznos raspoloživog internog kapitala.

ICAAP je dokumentovan proces zasnovan na cirkularnoj i kontinuiranoj osnovi, a u skladu je sa Strategijom za rizike, ICAAP politici, politikama za upravljanje pojedinačnim rizicima, kao i Strategijom za upravljanje kapitalom i Planom kapitala.

Proces interne procene adekvatnosti kapitala je na odgovarajući način uključen u sistem upravljanja Bankom i donošenja odluka u Banci, predmet je redovne analize, praćenja i provere.

U sklopu ICAAP-a Banka sagledava sve rizike kojima je izložena, primenjujući adekvatne metode s obzirom na svoju veličinu, i analizom, koji od postojećih rizika je materijalan, a koji nematerijalan za Banku. Banka, najmanje jednom godišnje, sprovodi identifikaciju rizika ili tzv. inventar rizika na celom portfoliju. U procesu identifikacije rizika, sledeći koraci su preduzeti:

- Ažuriranje relevantnih vrsta i podvrsta materijalnih rizika
- Ponovno ocenjivanje svih relevantnih vrsta materijalnih rizika (adekvatnost, pretpostavke, vremenski okvir, model)
- Kvantifikacija i ograničenja
- Izveštavanje.

Definisanje metoda merenja nivoa preuzetih rizika je prvi korak kod procene materijalnosti rizika budući da se definišu razni modeli i/ili metode merenja rizika koje dalje služe kao ulazni parametri kod analize faktora rizika. Kao referentnu tačku, Banka koristi standardne propisane metode i teži ka korišćenju naprednijih metoda koje reflektuju statičku i dinamičku strukturu portfolija, da bi se adekvatno procenio nivo rizika, kao i željeni nivo rizika u bliskoj budućnosti.

Za svaki identifikovan rizik određena je jedna ili više metoda koja se koristi za potrebe izračunavanja nivoa rizika u okviru ICAAP-a:

- Kreditni rizik – standardizovani pristup (SA).
- Rizik koncentracije – Herfindahl-Hirschman Indeks (HHI) i ratio koncentracije uz primenu regulatornih limita za velike izloženosti.
- Rizik druge ugovorne strane – standardizovani pristup (SA).
- Kreditno devizni rizik – stres testiranje.
- Rezidualni rizik – stres testiranje.
- • Rizik ulaganja u vlasničke hartije od vrednosti – Monte Carlo VaR model sa intervalom poverenja od 99%.
- Rizik kreditnog spreda – Monte Carlo VaR model sa intervalom poverenja od 99%
- Devizni rizik - Monte Carlo VaR model sa intervalom poverenja od 99%.
- Kamatni rizik iz Knjige trgovanja - Monte Carlo VaR model sa intervalom poverenja od 99%.
- Kamatni rizik u Bankarskoj knjizi – GAP analiza, VaR metodologija, ratio analiza, metodologija varijansi/kovarijansi zasnovana na JPMorgan „Risk Metrics“ pristupu, stres testiranje.
- Rizik likvidnosti – GAP analiza, ratio analiza, stres testiranje.
- Operativni rizik – pristup osnovnog indikatora (BIA).
- Ostali rizici – Banka alokira 5% raspoloživog internog kapitala na reputaciji, strateški, poslovni rizik, rizik kapitala i rizik usklađenosti poslovanja.

Agregacija internog kapitalnog zahteva između različitih tipova rizika se obavlja jednostavnim sabiranjem, u skladu sa pretpostavkom konzervativnosti, što znači da su svi tipovi rizika potpuno i pozitivno korelisani (korelacija 1).

ICAAP-om se sprovodi poređenje iznosa kapitala izračunatog u skladu sa regulatornim zahtevima i iznosa raspoloživog internog kapitala, kao i minimalnih kapitalnih zahteva i internih kapitalnih zahteva.

5. INFORMACIJE KOJI SE ODNOSE NA IZLOŽENOSTI RIZICIMA I PRISTUPE ZA MERENJE, ODNOSNO PROCENU RIZIKA

5.1. Kreditni rizik

5.1.1. Opis pristupa i metoda koji Banka koristi za obračun ispravke vrednosti bilansne aktive i rezervisanja za gubitke po vanbilansnim stavkama

Finansijsko sredstvo smatra se obezvređenim ukoliko je identifikovan najmanje jedan od objektivnih dokaza da je došlo do obezvređivanja ovih sredstava.

Banka primenjuje sledeće grupe indikatora da bi obezbedila objektivni dokaz da je došlo do obezvređenja:

- restrukturiranje usled pogoršanja finansijske situacije dužnika
- visoka verovatnoća stečaja
- otvaranje stečaja ili likvidacije
- sudski spor sa klijentom
- kašnjenje u izmirivanju obaveza više od 90 dana u materijalno značajnom iznosu
- delimičan ili potpuni otpis potraživanja
- ostale informacije koje dokazuju da postoji merljivo smanjenje budućih tokova gotovine nakon njihovog početnog priznavanja

Gubitak usled obezvređenja je razlika između knjigovodstvene vrednosti zajmova iskazane u knjigama banke i sadašnje vrednosti očekivanih budućih tokova gotovine.

Ako se po zajmovima ne očekuju plaćanja (tokovi gotovine), vrši se direktni otpis zajma.

Proces utvrđivanja obezvređenja je podeljen u dva koraka:

1. provera da li se objektivni dokaz odnosi na obezvređenje,
2. provera iznosa obezvređenja ako isto postoji.

Utvrđivanje obezvređenja po zajmovima zahteva razdvajanje pojedinačno značajnih zajmova od onih koji nisu pojedinačno značajni.

Pojedinačno značajni zajmovi se moraju pojedinačno proceniti na obezvređivanje, dok se zajmovi koji nisu pojedinačno značajni mogu procenjivati pojedinačno ili na nivou portfolija (kolektivna procena).

Metod kolektivne procene se koristi kod:

- pojedinačno značajnih izloženosti gde nijedan događaj gubitka nije identifikovan pojedinačno (odnosno nije bilo povećanja kreditnog rizika);
- potraživanja kod kojih je iznos ispravke vrednosti za obezvređenje bilansne aktive ili rezervisanja za gubitke po vanbilansnim stavkama obračunat na pojedinačnom nivou jednak nuli;
- za sve izloženosti bez značaja (male vrednosti).

Za kolektivnu procenu Banka je odlučila da usvoji model zasnovan na konceptima nastalog gubitka i perioda identifikacije gubitka kako bi osigurala da se priznaju samo gubici koji su se zaista i dogodili. Na ovaj način se određuje iznos neophodnog obezvređenja na osnovu istorijskih posmatranja, uz pretpostavku da su za određeni broj transakcija nastali događaji koji ukazuju na neplaćanja, ali nisu još uvek identifikovani.

Ovaj model Banka primenjuje za sledeće grupe:

- fizička lica bez velikog pojedinačnog značaja,
- pojedinačno značajna fizička lica koja nemaju status neizmirenja obaveza,
- pojedinačno značajna pravna lica koja nemaju status neizmirenja obaveza,
- pravna lica bez velikog pojedinačnog značaja.

Neophodne statističke podatke Banka pribavlja sa tržišta (npr. podaci o sličnom sektoru, zemlji, itd.) ili iz drugih grupa u portfoliju Banke, i to zbog nedostatka istorijskih podataka i malog broja takvih izloženosti.

Rezervisanja se, prema metodologiji Banke, procenjuju za sve kreditne izloženosti u portfoliju Banke, isključujući izloženosti koje su nastale u toku poslednjeg meseca. Razlog za ovo isključivanje je pretpostavka da se po prvobitnom priznavanju, izloženost priznaje u nominalnoj vrednosti uzimajući u obzir sve informacije na datum nastanka izloženosti (uključujući potencijalne gubitke po osnovu kredita). Time prvobitna vrednost koja se priznaje već odražava verovatnoću neizvršenja obaveza na dan njenog nastanka. Gubici po osnovu umanjenja vrednosti (rezervisanja) priznaju se samo kao rezultat događaja gubitka koji su se dogodili nakon prvobitnog priznavanja sredstava.

Banka je utvrdila sledeće kriterijume na osnovu kojih se klijent/transakcija klasifikuju kao pojedinačno značajni (odnosno koji zahtevaju individualnu procenu):

- 1) pojedinačno značajna izloženost označava potraživanja od dužnika čija ukupna bruto izloženost na dan obračuna iznosi više od 150.000 EUR;
- 2) sve izloženosti prema bankama;
- 3) sve izloženosti prema jedinicama lokalne samouprave;
- 4) sve izloženosti prema centralnim bankama i vladama;
- 5) sve garancije date privatnim licima;
- 6) ostali klijenti/transakcije čiji se profil rizika ne može ustanoviti na osnovu statističkih parametara obračunatih na bazi portfolija.

Instrumenti obezbeđenja koje Banka koristi u poslovanju su:

- 1) hipoteke nad poslovnim i stambenim objektima,
- 2) jemstva pravnih i fizičkih lica,
- 3) zaloga nad nepokretnom i pokretnom imovinom,
- 4) zaloga nad hartijama od vrednosti,
- 5) garancije banaka i korporativne garancije,
- 6) položeni garantni depoziti.

Faktori koji utiču na procenu vrednosti kolaterala:

- 1) period na koji je kolateral založen,
- 2) nominalna/utvrđena vrednosti kolaterala (na osnovu ugovora o kreditu),
- 3) vrednost poslednje procene kolaterala (interne ili eksterne),
- 4) neto prodajna cena kolaterala (bez poreza, provizija, itd.),
- 5) stvarna vrednost kolaterala založenog u korist Banke na osnovu svih raspoloživih i relevantnih informacija o kolateralu,
- 6) analiza istorijskih podataka o naplati za slične kolaterale.

Da bi se procenilo obezvređenje za budući priliv od realizacije kolaterala, Banka procenjuje vrednost kolaterala i vreme do naplate. Koeficijent za koji se koriguje vrednost kolaterala predstavlja korekciju kolaterala do iznosa koji se može povratiti u procesu izvršenja.

Na kraju svakog meseca Banka vrši obračun rezervisanja za potencijalne i preuzete obaveze. Iznos priznat kao rezervisanje je najbolja procena izdataka zahtevanih da se izmiri sadašnja obaveza na datum bilansa stanja

Rezervisanja za preuzete potencijalne obaveze obračunavaju se za:

- neiskorišćene a odobrene kredite,
- izdate garancije,
- izdate akreditive.

Vrednost izloženosti kreditnom riziku (EAD_{IAS}) za potencijalne obaveze je jednaka onom delu izloženosti riziku za koji se očekuje da će biti iskorišćen u vreme neispunjenja obaveze.

5.1.2. Ukupan iznos izloženosti banke nakon računovodstvenih otpisa, izuzimajući efekte tehnika ublažavanja kreditnog rizika, kao i prosečne izloženosti tokom perioda, po klasama izloženosti

Klasa Izloženosti	(000 RSD)				
	Bruto izloženost	Ispravka vrednosti	Potrebna rezerva	Vrednost izloženosti	Prosečna bruto izloženost
Države i centralne banke	37.324.243	-	2.679	37.321.564	45.061.748
Banke	1.920.380	548	127.409	1.792.422	8.291.403
Teritorijalne autonomije i lokalne samouprave	2.461.749	1.288	54.158	2.406.304	2.855.930
Privredna društva	62.885.160	6.941.092	13.019.930	42.924.139	84.932.214
Fizička lica	50.891.299	6.545.429	5.202.880	39.142.990	53.356.836
Ostale izloženosti	6.860.363	2	2.908	6.857.454	6.265.545
Ukupno	162.343.195	13.488.359	18.409.963	130.444.873	200.763.676

5.1.3. Geografska raspodela svih izloženosti prema materijalno značajnim oblastima, po klasama izloženosti

Klasa Izloženosti	(000 RSD)						
	Beograd	Vojvodina	Centralna Srbija	EU	Non EU	Ostalo	Ukupno
Države i centralne banke	36.619.674	-	-	-	-	704.569	37.324.243
Banke	1.533.406	-	3	19.979	366.992	-	1.920.380
Teritorijalne autonomije i lokalne samouprave	2.461.749	-	-	-	-	-	2.461.749
Privredna društva	49.889.365	4.848.449	2.193.932	2.068.194	3.885.221	-	62.885.160
Fizička lica	32.090.787	10.987.731	7.747.130	41.161	24.491	-	50.891.299
Ostale izloženosti	15.890	641	237	1.552	2.633	6.839.409	6.860.363
Ukupno	122.610.871	15.836.821	9.941.302	2.130.886	4.279.337	7.543.979	162.343.195

5.1.4. Raspodela svih izloženosti prema vrsti druge ugovorne strane, po klasama izloženosti, s posebnim prikazom dospelih nenaplaćenih potraživanja

Dospela nenaplaćena potraživanja (000 RSD)

Klasa izloženosti	Bruto izloženost	Ispravka vrednosti	Potrebna rezerva
Države i centralne banke	-	-	-
Banke	-	-	-
Teritorijalne autonomije i lokalne samouprave	-	-	-
Privredna društva	13.083.567	6.075.757	5.057.475
Fizička lica	10.669.534	5.813.062	3.729.804
Ostale izloženosti	-	-	-
Ukupno	23.753.101	11.888.819	8.787.279

Banka u dospela nenaplaćena potraživanja raspoređuje sva pojedinačna potraživanja po osnovu kojih je dužnik u docnji duže od 90 dana u materijalno značajnom iznosu, s tim što se dužina docnje i materijalni značaj iznosa u docnji utvrđuju na način propisan odlukom kojom se uređuje klasifikacija bilansne aktive i vanbilansnih stavki banke.

5.1.5. Raspodela svih izloženosti prema preostalom dospeću, po klasama izloženosti

(000 RSD)

Klasa izloženosti	Do 1 godine	Od 1 do 5 godina	Preko 5 godina	Ostale izloženosti	Ukupno
Države i centralne banke	30.927.716	6.396.527	-	-	37.324.243
Banke	1.910.579	3.106	-	6.695	1.920.380
Teritorijalne autonomije i lokalne samouprave	2	2.188.575	273.172	-	2.461.749
Privredna društva	28.306.165	22.025.989	10.309.858	2.242.883	62.885.160
Fizička lica	16.598.343	6.411.461	27.540.209	341.551	50.891.299
Ostale izloženosti	6.860.363	-	-	-	6.860.363
Ukupno	84.603.168	37.025.659	38.123.238	2.591.129	162.343.195

Prikaz Ostalih izloženosti po strukturi:

Klasa izloženosti	Opis	(000 RSD)
		Bruto izloženost
Banke	Nerealizovana transakcija ili transakcija po kojoj ne može doći do plaćanja	4.163
	Kreditni	2.532
		6.695
Privredna društva	Kreditni	2.242.883
		2.242.883
Fizička lica	Kreditni	341.551
		341.551
Ukupno		2.591.129

5.1.6. Prikaz promena u ispravkama vrednosti bilansne aktive i rezervisanjima za gubitke po vanbilansnim stavkama

(000 RSD)	Hartije od vrednosti i učešća	Plasmani klijentima	Ostala aktiva	Potraživanja za kamate i naknade	Gotovina i gotovinski ekvivalenti	Ukupno
Stanje na dan 1. januara 2013. godine	(62.063)	(16.057.887)	(319)	(1.571.671)	(3.438)	(17.695.378)
Povećanje rashoda	-	(5.389.574)	(208)	-	-	(5.389.782)
Prihodi od ukidanja rezervi	61.591	902.921	-	141.870	3.195	1.109.577
Kursne razlike	-	(18.055)	-	4.218	(98)	(13.935)
Isknjižavanje	472	8.372.385	-	195.107	-	8.567.964
Naplaćeno u toku godine	-	-	-	-	-	-
Stanje na dan 31. decembra 2013. godine	-	(12.190.210)	(527)	(1.230.476)	(341)	(13.421.554)

Promene na računima rezervisanja za gubitke po garancijama i drugim potencijalnim obavezama: (000 RSD)

Stanje na dan 31. decembra 2012. Godine	100.727
U korist bilansa uspeha	(33.923)
Stanje na dan 31. decembar 2013. Godine	66.804

5.1.7. Raspodela izloženosti prema kategorijama klasifikacije, i podaci o obračunatoj i potrebnoj rezervi

Bilansna aktiva i vanbilansne stavke koje se klasifikuju

	(000 RSD)		
Klasa klasifikacije	Bruto izloženost	Ispravke vrednosti	Potrebna rezerva
A	38.429.259	217.962	-
B	16.091.671	98.434	161.614
V	15.511.403	447.289	1.986.842
G	8.974.739	1.390.651	1.650.922
D	25.989.073	11.334.022	14.610.586
Ukupno	104.996.145	13.488.359	18.409.963

5.1.8. Primena eksternih rejtinga u standardizovanom pristupu obračuna kreditnim rizikom ponderisane aktive

U skladu sa tačkom 65. Odluke o adekvatnosti kapitala banke, banka je u svojoj Politici rejtinga definisala upotrebu eksternih rejtinga agencije Moody's za potrebe izračunavanja kapitalnih zahteva za kreditni rizik primenom standardizovanog pristupa. Narodna banka Srbije je prethodno dala saglasnost za podobnost kreditnih rejtinga ove agencije i objavila listu podobnih agencija za rejting na svom sajtu.

Prelazak na Moody's rejtinge, sa OECD rejtinga koje je banka prethodno koristila, urađeno je iz razloga preciznijeg vrednovanja kreditnog kvaliteta klijenata pri izračunavanju kapitalnih zahteva. Dugoročni, odnosno kratkoročni kreditni rejtingi agencije Moody's se primenjuju za izloženosti prema državama, centralnim bankama, bankama i privrednim društvima na način kako je navedeno u donjoj tabeli. Tabela takođe daje detaljno mapiranje eksternih rejtinga kreditne agencije Moody's u odgovarajuće nivoe kreditnog kvaliteta:

Podobne agencije za rejting		Moody's Investor Service LDT One Canada Square, Canary Wharf London E14 5FA Rešenje G.br.1370 od 28.02.2012. godine
Način davanja saglasnosti	Na osnovu procene ispunjenosti uslova u vezi sa metodologijom i procene kreditnog kvaliteta - direktno priznavanje	
	na osnovu prethodne saglasnosti najmanje dva regulatorna tela s kojima NBS ima potpisane sporazume o saradnji uz dostavljenu odgovarajuću dokumentaciju - indirektno priznavanje	X
	Na osnovu dokaza o registraciji u državi članici EU koji izdaje nadležni organ	
Osnovni tržišni segment za koji je data saglasnost	javne finansije	X
	poslovne finansije	X
	strukturirane finansije	
Mapiranje dugoročnih kreditnih rejtinga u nivoe kreditnog kvaliteta (za izloženosti prema državama, centralnim bankama i privrednim društvima)	1	od Aaa do Aa3
	2	od A1 do A3
	3	od Baa1 do Baa3
	4	od Ba1 do Ba3
	5	od B1 do B3
	6	Caa1 i niže
Mapiranje Kratkoročnih kreditnih rejtinga u nivoe kreditnog kvaliteta (za izloženosti prema bankama ili privrednim društvima)	1	P-1
	2	P-2
	3	P-3
	4 do 6	NP
Mapiranje po osnovu ulaganja u otvorene investicione fondove	1	od Aaa do Aa3
	2	od A1 do A3
	3 i 4	od Baa1 do Baa3
	5 i 6	B1 i niže
Podobnost nezahtevanih kreditnih rejtinga		za klasu izloženosti prema državama i bankama

5.1.9. Tehnike ublažavanja kreditnog rizika

Kao instrumente materijalne kreditne zaštite prilikom obračuna kapitalnih zahteva, Banka koristi sredstva obezbeđenja u obliku finansijske imovine - gotovinu i gotovinske ekvivalente deponovane kod banke. U ovu grupu instrumenata takođe spadaju i obveznice Republike Srbije, Narodne banke Srbije, autonomnih pokrajina i lokalnih samouprava.

Banka takođe koristi i bilansno netiranje kao instrument materijalne kreditne zaštite, i to sa matičnom bankom, a vrednost ovog ugovora o bilansnom netiranju je CHF 88,8 mil. Kao instrumente nematerijalne kreditne zaštite za obračun kapitalnih zahteva, Banka koristi garancije Republike Srbije i autonomnih pokrajina. U skladu sa Odlukom o adekvatnosti kapitala, banka ovim garancijama dodeljuje ponder rizika 0%.

U nastavku je pregled pokrivenosti instrumentima kreditne zaštite po klasama izloženosti:

Klasa izloženosti	Neto izloženost pokrivena Instrumentima materijalne kreditne zaštite	Neto izloženost pokrivena Instrumentima nematerijalne kreditne zaštite
Države i centralne banke	0	0
Banke	723.670	0
Teritorijalne autonomije i lokalne samouprave	0	1.034.272
Privredna društva	377.658	6.264.376
Fizička lica	232.041	196
Ostale izloženosti	0	0
Ukupno	1.333.369	7.298.844

5.2. Vrednovanje instrumenata kreditne zaštite i upravljanje tim instrumentima je regulisano Politikom upravljanja i monitoringa kolaterala, kao i Priručnikom za upravljanje i monitoring kolaterala. Rizik druge ugovorne strane

U skladu sa Odlukom o adekvatnosti kapitala banke („Službeni glasnik RS“ br.46/2011) Banka obračunava izloženost riziku druge ugovorne strane za sledeće pozicije:

- finansijskih derivata
- kreditnih derivata
- repo i reverse repo transakcija
- transakcija davanja ili uzimanja u zajam hartija od vrednosti ili robe
- transakcija kreditiranja trgovine hartijama od vrednosti
- transakcije sa dugim rokom izmirenja.

Hypo Alpe-Adria-Bank a.d. Beograd na dan 31.12.2013. godine nije imala izloženost po osnovu kreditnih derivata, repo i reverse repo transakcija iz knjige trgovanja, transakcija davanja ili uzimanja u zajam hartija od vrednosti ili robe, transakcija kreditiranja trgovine hartijama od vrednosti kao i transakcije sa dugim rokom izmirenja.

Za obračun izloženosti po osnovu finansijskih derivata Banka se opredelila za Metodu tekuće izloženosti u skladu sa tačkom 284. Odluke o adekvatnosti kapitala.

Hypo Alpe-Adria-Bank a.d. Beograd je na dan 31.12.2013. imala izloženost isključivo po osnovu FX finansijskih derivata, za koje nisu primljena ili data sredstva obezbeđenja, niti je primenjeno netiranje pri obračunu izloženosti riziku druge ugovorne strane.

Ukupna pozitivna fer vrednost ugovora iznosila je RSD 19.205 hiljade.

Ukupna izloženost riziku druge ugovorne strane na 31.12.2013. iznosila je RSD 342.114 hiljada.

Ukupni iznos potencijalne izloženosti na 31.12.2013. iznosio je RSD 322.910 hiljade, dok je ukupan iznos tekuće izloženosti iznosio RSD 19.205 hiljade.

5.3. Tržišni rizici

Uvažavajući odredbe Odluke Narodne banke Srbije o adekvatnosti kapitala, Banka za potrebe izračunavanja pokazatelja adekvatnosti kapitala, izračunava kapitalne zahteve za tržišne rizike primenjujući standardizovane pristupe.

S obzirom da Banka za sada ne primenjuje pristup internih modela za izračunavanje kapitalnih zahteva za tržišne rizike za izračunavanje pokazatelja adekvatnosti kapital banke, u skladu sa NBS Odlukom o adekvatnosti kapitala banke, Banka nije dužna da objavljuje podatke relevantne za primenu pristupa internih modela.

Ukoliko bi Banka počela da primenjuje pristup internih modela za izračunavanje kapitalnih zahteva za tržišne rizike za izračunavanje pokazatelja adekvatnosti kapital banke (u skladu sa NBS Odlukom o adekvatnosti kapitala banke), onda bi u skladu sa NBS Odlukom o objavljivanju podataka i informacija banke, počela da objavljuje:

- 1) za svaki potportfolio: karakteristike korišćenog modela, opis stres testova, kao i opis metoda korišćenih za back testiranje i validaciju internih modela i procesa modeliranja;
- 2) okvir primene internog modela za čije je korišćenje dobila saglasnost Narodne banke Srbije;
- 3) opis metoda vrednovanja pozicija iz knjige trgovanja;
- 4) najviši, najniži i srednji iznos dnevnog VaR parametra u toku perioda izveštavanja, kao i iznos VaR parametra izračunatog na kraju ovog perioda;
- 5) poređenje dnevnog VaR parametra izračunatog na kraju radnog dana s dnevnim promenama vrednosti portfolija na kraju narednog radnog dana, uz analizu svakog značajnog prekoračenja u toku perioda izveštavanja.

5.4. Operativni rizik

Radi evidentiranja podataka vezanih za događaje nastale po osnovu operativnog rizika koristi se baza podataka inFORM (Integrated Framework for Operational Risk Management), koja predstavlja jedinstveno rešenje uspostavljeno na nivou Hypo bankarske Grupe, prilagođeno da zadovoljava zahteve Narodne Banke Srbije koji se odnose na uspostavljanje i

održavanje baze podataka o događajima u skladu sa važećom zakonskom i podzakonskom regulativom.

Za ispunjenje zahteva regulatornih organa, pa čak i više od toga, za povećanje svesti o riziku i ublažavanje rizika pre pojave, Banka pored kvantitativnih instrumenata koristi i kvalitativne metode identifikacije i monitoringa. Iz tog razloga, Banka primenjuje instrumente scenario analiza („SA“) i procene rizika („RA“) kao instrumente kvalitativne procene.

U cilju smanjenja izloženosti rizicima u okviru svog poslovanja Banka je uspostavila adekvatan sistem upravljanja internim kontrolama i kontinuirano radi na poboljšanju kontrolnih mehanizama.

5.5. Kamatni rizik

Banka je izložena kamatnom riziku po osnovu pozicija iz Bankarske knjige usled moguće promene kamatnih stopa.

Banka analizira izloženost po osnovu sledećih izvora kamatnog rizika:

- a) rizika vremenske neusklađenosti dospeća (za stavke s fiksnom kamatnom stopom) i ponovnog određivanja cena (za stavke s promenljivom kamatnom stopom) za pojedinačne stavke aktive i pasive, kao i za vanbilansne stavke banke (*engl. repricing risk*);
- b) rizika krive prinosa (*engl. yield curve risk*) kome je izložena usled promene oblika krive prinosa;
- c) baznog rizika (*engl. basis risk*) – kome je izložena zbog različitih referentnih kamatnih stopa kod kamatno osetljivih pozicija sa sličnim karakteristikama što se tiče dospeća ili ponovnog određivanja cena (rizika tzv. imperfektne korelacije u kretanju stopa primanja i plaćanja na različite kamatno osetljive stavke sa inače sličnim karakteristikama što se tiče dospeća, odnosno ponovnog određivanja cena);
- d) rizika opcija (*engl. optionality*) kome je izložena zbog ugovornih odredaba u vezi sa kamatno osetljivim pozicijama (kreditni s mogućnošću prevremene otplate, depoziti sa mogućnošću prevremenog povlačenja i dr.);

Praćenje, merenje i izveštavanje o izloženosti riziku kamatne stope kroz procenu uticaja na ekonomsku vrednost i finansijski rezultat Banke vrši se najmanje na mesečnom nivou analizom ključnih indikatora kamatnog rizika koji se daju kroz mesečne i kvartalne izveštaje koji se dostavljaju i predmet su razmatranja od strane Hypo Grupe i relevantnih organa i drugih odbora Banke - Upravni odbor, Odbor za reviziju, Izvršni odbor i Odbor za upravljanje aktivom i pasivom (ALCO).

U skladu sa Odlukom Narodne banke Srbije o upravljanju rizicima banke i u skladu sa metodologijom Grupe Odeljenje kontrole tržišnih rizika i rizika likvidnosti identifikuje i meri,

odnosno vrši procenu kamatnog rizika na mesečnom nivou putem GAP analize primenjene na bilansne pozicije aktive (imovine) i pasive (obaveza) Banke, kao i kamatno osetljive vanbilansne stavke Banke iz bankarske knjige. Izveštaj je razvijen u skladu sa pristupom ekonomske vrednosti (engl. Economic value perspective), odnosno sadrži meru uticaja promene kamatnih stopa na ekonomsku vrednost Banke, dok se efekti uticaja kamatnog rizika na finansijski rezultat (bilans uspeha) utvrđuju u skladu sa pristupom – engl. Earnings approach na bazi delta pristupa gde se kao rezultat prikazuje samo vrednost promene (delta) kamatnog prihoda obračunate sa predefinisanim pomeranjem/promenom kamatne stope.

Osnovne pretpostavke primenjene za merenje, odnosno procenu izloženosti kamatnom riziku (tekući računi, obavezna rezerva, dospeli plasmani i sl.) zasnivaju su na ekspertskom mišljenju/proceni operacionalizovanom kroz posebnu aplikaciju za modelovanje ovih pozicija. Sve važnije izmene tih pretpostavki su dokumentovane i odobrene od strane Izvršnog odbora Banke po ovlašćenju Upravnog odbora Banke.

U sveobuhvatnom procesu procene kamatnog rizika u Bankarskoj knjizi, Banka na redovnoj osnovi sprovodi scenario analize i stres testove efekata promene kamatnih stopa.

Najmanje povoljan uticaj promene kamatnih stopa na finansijski rezultat Banke (kamatni prihod) na nivou perioda od jedne godine, a izračunat na dan 31.12.2013. bi mogao proisteći u slučaju promene 3-mesečne referentne kamatne stope (za odnosne valute) prema prognozama Hypo grupe i iznosi 7,4 miliona dinara.

U toku 2013. godine, pokazatelj kamatnog rizika, kao pokazatelj promene ekonomske vrednosti u odnosu na kapital Banke (kapital u skladu sa Odlukom NBS o adekvatnosti kapitala i kapital Banke izračunat u skladu sa zahtevima regulatora Hypo Grupe), kretao se ispod propisanog internog maksimuma koji iznosi 15%, odnosno 20%, prema zahtevu regulatora Hypo Grupe.

Na kraju 2013. godine, pokazatelj kamatnog rizika u odnosu na kapital Banke obračunat u skladu sa Odlukom NBS o adekvatnosti kapitala iznosio je 3,51%, dok je isti pokazatelj izračunat u odnosu na kapital Banke utvrđen prema zahtevima regulatora Hypo Grupe na 31.12.2013. iznosio 1,14%.

Pokazatelj kamatnog rizika na dan 31.12.2013. uključujući rizik opcija kome je Banka izložena zbog ugovornih odredaba u vezi sa kamatno osetljivim pozicijama (kreditni s mogućnošću prevremene otplate, depoziti sa mogućnošću prevremenog povlačenja) kao pokazatelj promene ekonomske vrednosti za kamatno osetljive pozicije u odnosu na regulatorni kapital na dan 31.12.2013. u predviđenom scenariju - „Scenario ozbiljne krize imena“, iznosio je 1,41%, dok je isti pokazatelj u strožem scenariju - „Scenario preživljavanja“, iznosio 1,77% (limit je 15%).

Value at Risk (VaR) kamatnog rizika Banke na dan 31.12.2013. godine je iznosio 14,6 miliona dinara, tako da je pri stopi iskorišćenosti limita od od 28,3% bio u okvirima postavljenog limita od 51,6 miliona dinara.

5.6. Rizik likvidnosti

Praćenje, merenje i izveštavanje o riziku likvidnosti na dnevnom, nedeljnom, mesečnom i kvartalnom nivou se vrši:

- Putem analize kretanja pokazatelja likvidnosti koji propisuje Narodna banka Srbije na dnevnom i mesečnom nivou i kretanja pokazatelja likvidnosti koji su definisani interno od strane Odeljenja kontrole tržišnih rizika i rizika likvidnosti;
- Putem analize novčanih tokova i analize ključnih indikatora rizika likvidnosti (na nedeljnom, mesečnom i kvartalnom nivou) koje se daju kroz nedeljne, mesečne i kvartalne izveštaje koji se dostavljaju i predmet su razmatranja od strane Grupe i odgovarajućih organa upravljanja i drugih odbora Banke (Upravni odbor, Izvršni Odbor, Odbor za reviziju i Odbor za upravljanje aktivom i pasivom).

U skladu sa Odlukom Narodne banke Srbije o upravljanju rizicima, Banka je pratila pokazatelje likvidnosti definisane ovom odlukom.

Vrednosti dnevnog pokazatelja likvidnosti (LIK) u toku 2013. godine, koji predstavlja odnos zbira likvidnih potraživanja prvog reda i likvidnih potraživanja drugog reda, s jedne strane, i zbira obaveza Banke po vidjenju i bez ugovorenog roka dospeća i obaveza sa ugovorenim rokom dospeća u narednih mesec dana od dana vršenja obračuna pokazatelja likvidnosti, s druge strane, prikazane su u donjoj tabeli:

<i>Pokazatelj likvidnosti (LIK)</i>	<i>2013.</i>
na dan 31. decembar	2,61
prosek za 2013. godinu	2,48
maksimalan pokazatelj u toku 2013. godine	4,28
minimalan pokazatelj u toku 2013. godine	1,37

U skladu sa istom Odlukom, Banka je dnevno pratila i uži pokazatelj likvidnosti Banke koji predstavlja odnos likvidnih potraživanja banke prvog reda, s jedne strane, i zbira obaveza banke po vidjenju ili bez ugovorenog roka dospeća i obaveza banke sa ugovorenim rokom dospeća u narednih mesec dana od dana vršenja obračuna pokazatelja likvidnosti s druge strane. Vrednosti užeg pokazatelja likvidnosti (LIK) tokom 2013. godine prikazane su u donjoj tabeli:

Uži pokazatelj likvidnosti**2013.**

na dan 31. decembar	2,26
prosek za 2013. godinu	1,92
maksimalan pokazatelj u toku 2013. godine	3,72
minimalan pokazatelj u toku 2013. godine	0,97

Banka je pratila rizik strukturalne likvidnosti putem GAP analize ročne strukture bilansnih i vanbilansnih pozicija iz izveštaja koji daju prikaz pozicija Banke raspoređenih prema periodu preostalom do dospeća, odnosno prema dokumentovanim pretpostavkama za one bilansne pozicije koje nemaju ugovorom definisano dospeće.

Zahvaljujući visokom nivou raspoložive ukupne rezerve likvidnosti koja se tokom 2013. godine kretala između 29,9 i 37,4 mlrd. dinara, utvrđeni marginalni GAP-ovi ročne neusklađenosti pozicija sredstava i obaveza Banke u pojedinim zonama (korpama) dospeća nisu ugrožavali likvidnost Banke, te se ukupna likvidnost Banke u posmatranom periodu može se smatrati zadovoljavajućom.

Banka je tokom 2013. godine održavala visoku rezervu likvidnosti koja obezbeđuje sposobnost generisanja ili dobijanja gotovine na vreme, tako da su se obaveze mogle ispunjavati kako dospevaju na naplatu.

Banka je postavila set limita po predefinisanim scenarijima za tzv. „period preživljavanja“ kako bi obezbedila dovoljnu likvidnost za svaki scenario. Period preživljavanja predstavlja meru odnosa visine rezerve likvidnosti Banke i kumulativnog neto odliva gotovine pod normalnim i stresnim uslovima.

Na dan 31.12.2013. ukupna rezerva likvidnosti Banke iznosila je 29,9 mlrd. dinara, dok je „period preživljavanja“ u svim scenarijima bio duži od propisanih limita.

5.7. Izloženosti po osnovu vlasničkih ulaganja u Bankarskoj knjizi

Hypo Alpe-Adria-Bank a.d. Beograd na dan 31.12.2013. godine nije imala izloženost po osnovu vlasničkih ulaganja u Bankarskoj knjizi (a isto važi i za ulaganja u vlasnička ulaganja u Knjizi trgovanja). Internim dokumentima Hypo Alpe-Adria-Bank a.d. Beograd, relevantnim za razvrstavanje finansijskih instrumenata i određivanje pratećih internih limita, nije predviđeno ulaganje u vlasničke hartije od vrednosti, bilo da se radi o ulaganjima u Bankarskoj knjizi ili Knjizi trgovanja, odnosno, ne postoje odobreni limiti za ulaganja u vlasničke hartije od vrednosti.

6. PODACI, ODNOSNO INFORMACIJE KOJI SE ODNOSI NA BANKARSKU GRUPU

Banka na dan 31.12.2013. godine nema učešća u kapitalu u licima u finansijskom sektoru koja bi u smislu Zakona o bankama činila bankarsku grupu sa sedištem u Republici Srbiji.